

Ryhmä: 7

FCI:n numero: 224
Hyväksytty: FCI 17.5.2016
Kennelliitto 21.3.2017

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

HOLLANNINPELTOPYYKOIRA (DRENTSCHE PARTRIJS Hond)

1/6

Alkuperämaa: Hollanti

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS: Seisova lintukoira.

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 7 seisijat

Alaryhmä 1.2 mannermaiset spanielityyppiset koirat

Käyttökoetulos vaaditaan.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Rotu polveutuu spioenien-koirista (tunnettu myös nimellä ”spanjoelen”), joita 1500-luvulla tuotiin maahan Espanjasta Ranskan kautta. Hollannissa niitä nimitettiin peltopyykoiriksi. Maan itäosassa, erityisesti Drenten maakunnassa, näitä koiria kasvatettiin puhtaana rotuna eikä niihin risteytetty muita rotuja, kuten muualla tehtiin. Hollannin Kennelklubi hyväksyi rodun virallisesti 15.5.1943, ja hankkeen voimakkaina tukijoina toimivat paronitar Van Hardenbrock ja herrat Van Heek Jr sekä Quatero. Rotu on sukua mm. pienellemünsterinseisojalle ja ranskanspanielille. Rotuyhdistys Nederlandse Vereniging De Drentsche Patrijshond (Hollannin peltopyykoirayhdistys) perustettiin 5.6.1948.

YLEISVAIKUTELMA: Sopusuhtainen, kuivalihaksinen ja linjakas koira, jonka runko ilmentää voimaa ja lintukoiralta vaadittavaa nopeutta. Pää on hieman kiilamainen, kuono hieman kalloa lyhyempi ja melko kuiva; huulet eivät ole riippuvat. Karvapeite rungossa ei ole kovin pitkä, mutta koira vaikuttaa pitkäkarvaiselta, koska sillä on hapsuiset korvat, hieman runsaampi karvoitus kaulassa ja rinnassa, hapsut raajoissa sekä kauttaaltaan tuuheakarvainen häntä.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Rungon pituus, mitattuna rintalastan kärjestä istuinluun kärkeen, on säkäkorkeutta suurempi ja siksi koira vaikuttaa hieman korkeuttaan pitemmältä. Olkavarsi on hieman lapaluuta lyhyempi. Kuono on hieman kallo-osaa lyhyempi.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Hollanninpeltopyykoira on ihanteellinen vaihtelevissa maastoissa metsästykseseen. Koira työskentelee aseenkantaman sisällä ja yhteydenpito metsästäjään on ilmeisen synnynnäinen ominaisuus. Rodun erityispiirre on hännän pyöriä liike koiran hakiessa ja varsinkin vainutessa riistan. Riistaeläimen lähellä koira osoittaa sen sijainnin erittäin tiiviisti ja odottaa metsästäjän lähestymistä; mikäli lähestyminen kestää kauan, koira käy tiedottamassa riistasta. Peltopyykoira on erittäin sopeutuva ja soveltuu kaikenlaisen riistan metsästykseseen niin maastossa kuin vedessäkin, lisäksi se on hyvä noutaja ja paenneen riistan jäljestäjä. Nämä ominaisuudet ovat synnynnäisiä, ja koulutusta tarvitaan vain vähän. Rotu on luonteeltaan lempeä, joten sen koulutus ei saa olla kovakouraista. Hollanninpeltopyykoira voi olla aluksi hieman varautunut mutta ei koskaan pelokas. Se on uskollinen ja älykäs, ja nämä ominaisuudet yhdistettynä hyvään kotikasvatukseen ja koulutukseen tekevät siitä erittäin pidetyn lemmikin ja metsästäjän arvokkaan kumppanin.

PÄÄ: Kiilamainen ja pitkäkö, kokonaisuuteen sopiva, ääriiivoiltaan kuiva ja sulavalinjainen.

Kallo: Melko leveä ja vain hieman pyöristynyt. Tuskin havaittava otsauurre ulottuu loivasta otsapenkereestä noin kallon puoliväliin. Niskakyhmy on kohtuullisesti kehittynyt.

Otsapenger: Sivusta ja edestä katsottuna otsapenger on loiva, posket kapenevat vähitellen kuonoa kohti. Kuonontyvi on täyteläinen. Kulmakaaret ovat hyvin kehittyneet ja selvästi erottuvat.

Kirsu: Hyvin kehittynyt ja väriltään ruskea. Laajat, avoimet sieraimet.

Kuono: Voimakas ja kirsua kohti hieman kapeneva, hieman kallo-osaa lyhyempi, kärjestään tylppä ja silmien alta täyteläinen. Kuononselkä on leveä ja suora, hyvin loiva pieni kohouma heti kirsun takana on sallittu.

Huulet: Melko ohuet, tiiviit, ei riippuvat. Ruskea pigmentti.

Leuat / hampaat: Vahva ja tiivis leikkaava purenta.

Posket: Kohtuullisesti kehittyneet.

Silmät: Keskikokoiset ja soikeat, kaukana toisistaan ja asettuneet niin etteivät vahingoitu helposti; eivät ulkonevat eivätkä syvällä sijaitsevat. Ilme on ystävällinen ja kuvastaa metsästyskoiran älykkyyttä. Toivotuin on meripihkan väri, ei liian tumma eikä myöskään vaalea petolinnun silmien väri. Silmäluomet ovat tiiviit.

Korvat: Korkealle kiinnittyneet ja päänmyötäisesti riippuvat, eivät laskostuneet eivätkä raskaat. Eteenpäin vedettyinä korvien tulee ulottua kolmen sormen leveyden päähän kirsun kärjestä. Korvat ovat tyvestään leveät ja kärjestään pyöristyvät. Tarkkaavaisen koiran korvat kääntyvät eteenpäin ja kohoavat tyvestään, niin että edestä katsottuna korva muodostaa kolmion, jonka taite on korvalehden keskikohdan yläpuolella. Korvat ovat liikkuvaiset ja ilmentävät koiran eri mielialoja.

KAULA: Vahva ja keskipitkä, muodostaa sulavan katkeamattoman linjan päästä runkoon. Toivottua pitempi kaula antaa tyylikkäämmän vaikutelman mutta ei ole riittävän voimakas eikä siksi ole suotava.

RUNKO

Ylälinja: Sulava ylälinja säästä häntään asti.

Säkä: Voimakas, ei liian edessä sijaitseva.

Selkä: Vahva, suora ja keskipitkä, ei liian lyhyt. Oikea selän pituus yhdessä hyvien etu- ja takakulmausten kanssa saa koiran vaikuttamaan hieman korkeuttaan pitemmältä.

Lanne: Vahvalihaksinen.

Lantio: Hieman laskeva, leveä ja pitkä.

Rintakehä: Syvä, kyynärpäihin ulottuva ja edestä melko leveä. Liian voimakkaasti kaareutuneet etummaisat kylkiluut eivät saa haitata eturaajojen liikettä. Rintakehä on pitkä ja myös viimeiset kylkiluut hyvin kehittyneet. Kylkiluut ovat selvästi kaareutuneet; kyljet eivät ole litteät eivätkä tynnyrimäiset.

Alalinja ja vatsa: Vatsaviiva nousee vain hieman.

HÄNTÄ: Häntä jatkaa koiran ylälinjaa. Se ulottuu suunnilleen kintereeseen. Koiran liikkuessa häntä on vaakasuorassa ja kaartuu kärjestään hieman ylöspäin, se ei koskaan saa kaartua selän päälle. Tyveä lukuun ottamatta häntä on joka puolelta runsashapsuinen, hapsut lyhenevät kärkeä kohti.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Yleisvaikutelma: Eturaajat asettuvat kunnolla rungon alle ja kyynärpäät ovat tiiviisti rungonmyötäiset.

Lavat: Lapaluut ovat pitkät, tiiviisti rungonmyötäiset, viistot ja taakse sijoittuneet.

Olkavarret: Lapaluita hieman lyhyemmät ja viistot, muodostavat lavan kanssa selvän kulmauksen.

Kyynärpäät: Tiiviisti rungonmyötäiset.

Kyynärvarret: Suorat, yhdensuuntaiset ja vahvaluustoiset.

Ranteet: Vahvat.

Välikämmenet: Voimakkaat, hieman viistot.

Etukäpälät: Pyöreät tai soikeat, eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset. Kaarevat varpaat ovat tiiviisti yhdessä, päkiät ovat lujat.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Hyvin kehittyneet, vahvaluustoiset, leveät ja lihaksikkaat. Takaa katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset.

Reidet: Leveät ja lihaksikkaat, muodostavat säären kanssa hyvän kulmauksen.

Polvet: Kohtuullisesti kulmautuneet.

Sääret: Reiden pituiset.

Kintereet: Matalat.

Väljalat: Lyhyet, eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset.

Takakäpälät: Pyöreät tai soikeat, eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset. Kaarevat varpaat ovat tiiviisti yhdessä, päkiät ovat lujat.

LIIKKEET: Pitkäaskeliset, tasapainoiset ja tehokkaat. Ravissa eivät kapeat eivätkä leveät, ei myöskään sivuttain keinuvat. Kyynärpäät ja kintereet eivät ole sisään- eivätkä ulospäinkiertyneet. Vauhdin lisääntyessä taipumus yksijalkisyyteen.

NAHKA: Tiivis, ei ryppyjä eikä poimuja.

KARVAPEITE

Karva: Tiheää, ja hyvin rungon peittävää. Karva ei ole kiharaa vaan paremminkin suoraa, ja siinä on vedenkestävä pohjavilla. Karva ei ole erityisen pitkää mutta tiettyjen kohtien hapsutus antaa pitkäkarvaisen vaikutelman. Kaulassa ja eturinnassa karva on pitempää. Korvien tyvessä ja sisäreunoissa karva on pitkää ja mieluiten laineikasta, ei kiharaa, korvien kärjessä lyhyttä. Selässä hännäntyveen asti karva on mieluiten laineikasta. Tyveä lukuunottamatta häntä on kauttaaltaan runsaan, pitkän karvan peittämä ja karva lyhenee hännänpäästä kohti. Etu- ja takaraajojen takapuolella ja pakaroissa on hapsut. Myös varpaiden välit ovat hyvin karvoittuneet.

Väri: Valkoinen maksanuskein merkein, voi olla pilkuttunut. Päistärikkö- tai kimoväritys ei ole hyväksytty. Mantteliväritys ei ole toivottu. Korvat ja silmien ympäräykset ovat ruskeat.

KOKO

Säkäkorkeus: Urokset 58–63 cm

Nartut 55–60 cm

Hyvin tasapainoisille yksilöille sallitaan muutaman sentin poikkeama.

Paino: Urokset 30–35 kg

Nartut 25–31 kg.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin sekä sen kykyyn toimia perinteisessä käyttötarkoituksessa.

- Mantteliväritys.
- Liian pyöreät silmät.
- Riippuvat huulet; löysä kaulanalusnahka.
- Ilmavat korvat.
- Kihartuvat hapsut korvissa ja selän päällä.

VAKAVAT VIRHEET:

- Kyömy tai kovera kuononselkä.
- Kauttaaltaan päistärikkö- tai kimoväriäinen.
- Kapea ja matala rintakehä.
- Liian kevyt yleisvaikutelma.
- Pystyt tai hyvin heikot välikämmenet.
- Matalaraajaisuus.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai voimakas arkuus
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen.
- Valkoista väriä korvassa; täysin valkoinen korva.
- Valkoista väriä toisen tai molempien silmien ympärillä.
- Ylä- tai alapurenta.
- Selkeä epätyypillisuus.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.